

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр. 868/14
Дана: 10.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Марине Анђелковић, председника већа, судије Зорана Тешића и судија поротника Љиљане Станковић, Савке Половине и Јелене Дворјанчић, као чланова већа, са записничарем Мујесиром Зећировић, у кривичном предмету опт. Јеремић Радомира, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 1. КЗ, по оптужници ВЈТ у Београду Кто.бр.423/14 од 03.11.2014. године, прецизираним дана 12.01.2015. године, након одржаног главног претреса, у присуству заменика ВЈТ у Београду Огњена Ђукића, опт. Јеремић Радомира и његових бранилаца адвоката: Марине Стефановић, Александра Радивојевића и Светлане Текић, оштећеног Величковић Милутина и његовог пуномоћника адвоката Марка Богдановића, донео је једногласно дана 10.03.2016. године, а дана 16.03.2016. године јавно објавио следећу

ПРЕСУДУ

КРИВ ЈЕ

ШТО ЈЕ

Дана 15.08.2014. године, око 14,00 часова у Београду, [REDACTED] свестан свог дела и његове забрањености, са умишљајем и у стању урачунљивости, чије су способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле смањене до степена битног, али не и битно, лишио живота на свиреп начин своју супругу сада покојну [REDACTED] тако што је исту пре тога својим возилом марке "Опел Аскона" [REDACTED] подвезао на масажу на Душановац, а у повратку су свртили на пијаци на Бањици и вратили се око 13,45 часова на њихову заједничку адресу у Београду, [REDACTED] па му је у путу у колима покојна пребацивала да је курвар, да није никакав човек, да се свакој њеној другарици удварао и са таквим пребацивањем је наставила и када су се довезли до куће, када је најпре возилом стао испред гараже, а покојна изашла из возила, након чега је предњом страном возила ушао у гаражу, а за њим и покојна и стала код задњег дела возила, након чега је оптужени затворио врата од гараже, па пошто му је покојна и даље пребацивала, ударио је песницом десне руке у главу, од ког ударца је пала на под гараже и задобила повреду у виду крвног подлива коже праћеног отоком у корену и на полеђини носа, што је било праћено преломом носне кости са дислокацијама и крварењем у носну и усну дупљу, уз померање целе носне пирамиде удесно, након чега ју је ухватио за косу и вукао по поду гараже, наневши јој том приликом повреду у виду одлубљености ткива поглавине од костију лобање скоро целом површином, а нарочито у предњим деловима оба темена и у чеоном пределу, што је све било праћено и крвном подливеношћу ткива поглавине скоро у целини, а затим је гурнуо у канал гараже за поправку возила, на дубини од 1,4 метара, услед чега је приликом пада на дно канала најпре дотакла делимично левим стопалом дно канала од чега је задобила повреду у виду крвног подлива праћеног отоком коже у спољашњем делу левог скочног зглоба и левог стопала, што је било праћено крвном подливеношћу поткожног меког ткива овог предела, да би затим целом тежином тела пала на дно канала својом левом страном и том приликом задобила повреде у виду деколмана – одлубљивања коже од мишића на спољашњој страни леве потколенице, у њеном средњем делу, уз нагњечине мишића дуж целе спољашње стране леве потколенице, широку огуљотину, односно крвни подлив у левом лопатичном и подлопатичном пределу која се ширила и на леву бочну страну грудног коша у његовом горњем делу и на њеним лактовима и спољашњој страни леве подлактице одмах испод лакта -на истуреним деловима руку, након чега је оптужени сишао у канал гараже и док се покојна налазила у седећем положају, главом и леђима ослоњеним о леви зид канала, гледано из правца канала према вратима гараже, а оптужени испред и изнад ње, нанео јој

остале повреде и то у виду: две режњасте раздерине коже, косо постављене у задњој четвртини десног теменог предела, практично на врху главе, једну поред друге на 3 цм растојања, нанете по једним ударцем тупином механичког оруђа чврсте конзистенције, један за другим у кратком временском размаку, највероватније неким дрвеним или металним предметом кобасичастог облика у виду дрвене или металне штангле, из којих је покојна обилно крварила, а којим предметом јој је нанета и повреда у виду кобасичастог крвног подлива на левој бочној страни трбуха промера 12x2 цм, као и крвних подлива на капцима оба ока, дифузних крвних подлива на целој десној страни лица и у левом теменом – слепоочном пределу које јој је нанео вишекратним ударцима стиснуте песнице, при чему је сваки од удараца по глави и лицу могао да доведе до настанка нагњечине можданог и површинастог крварења између можданица, што је био један од три конкурентна узрока смрти, док су крвни подливи у поткојном меком ткиву врата настали јаким стезањем врата шаком или шакама, могуће истовремено и са задавањем неких од удараца у пределу главе или лица, па је стезање врата било још један од три конкурентна узрока смрти, с тим што је смрт непосредно наступила у току стезања врата, при чему је остала бројне повреде по рукама у виду крвног подлива коже на унутрашњој страни десне подлактице, у њеној средњој трећини, крвног подлива коже у доњем десном делу десне подлактице са њене спољашње стране, праћеног отоком и дифузном крвном подливеношћу поткојног меког ткива овог предела и у пределу леве надланице, једне мале раздерине коже на јагодици 4. прста леве шаке, са околним крвним подливом, једне раздерине коже у корену нокта 4. прста на десној шаци, уз крвне подливе на средњем и доњем чланку овог прста са његове надланене стране и једне површинасте раздерине коже на последњем чланку кажилрста десне шаке, са његове надланене стране, осим описаних повреда на лактовима, покојна задобила као тзв. одбрамбене повреде, при покушају да се свесним подметањем руку одбрани, с тим што је све повреде задобила у релативно дужем временском периоду од најмање око десетак минута, при чему је покојна након сваког следећег задобијеног ударца у каналу гараже трпела све већи и већи бол, до бола максималног интензитета, а заједно са повећањем осећаја бола, трпела је све већи и већи страх, до страха максималног интензитета, због осећаја велике угрожености за сопствени живот, а све повреде које је задобила представљале су у време наношења и скупа проценљено, тешку и по живот опасну телесну повреду, која се завршила смртним исходом, тако што је њена смрт насиљна и наступила је услед садејства три конкурентна узрока смрти: услед оштећења по живот важних можданих центара, поремећајем дисања услед стезања врата шаком/шакама и удисања велике количине крви из раскиданих крвних судова око преломљених носних костију, па је њена смрт у директној узрочној-последичној вези са задобијеним повредама, а након што је наступила смрт покојне, оптужени је превукао њено тело на место на коме је пронађена, након чега је ставио даске преко канала у гаражи и паркирао возило изнад канала, изашао из гараже и исту закључао, да би истог дана у поподневним часовима сину покојне ошт. [REDACTED] и њеном [REDACTED] рекао да не зна где је покојна и да се није вратила са масаже, а затим наредног дана око 23,00 часова са ошт. [REDACTED] У [REDACTED] отишао у ПУ за град Београд и у просторијама УКП Осмог одељења поднео пријаву о нестанку своје супруге [REDACTED], а дана 18.08.2014. године спаковао две торбе са одећом, понео папире везане за кућу и аутом се одвезао до места Просек код Ниша, [REDACTED] где је дана 20.08.2014. године лишен слободе, након што је пронађен леш покојне у каналу гараже,

-чиме је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. Кривичног законика,

Суд оптуженог Јеремић Радомира за извршено кривично дело, применом члана 45. и 63. Кривичног Законика

ОСУЂУЈЕ

На казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 20.08.2014. године, који може трајати до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

Оптужени се обавезује да на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, као и да на име трошкова кривичног поступка плати ВЈТ у Београду износ од 486.257,40 динара, а Вишем суду у Београду износ од 371.095,17 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Оптужени се обавезује да ошт. [REDACTED] плати на име трошкова кривичног поступка износ од 75.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Ошт. [REDACTED] и ошт. [REDACTED] се у смислу члана 258. став 4. ЗКП, за остваривање имовинско правних захтева упућују на парницу.

Образложење

Више јавно тужилаштво у Београду оптужнициом Кто.бр.423/14 од 03.11.2014. године, прецизирањом дана 12.01.2015. године, оптужило је Јеремић Радомира из Београда да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 1. КЗ, при којој оптужници је током поступка и у завршној речи остао заменик ВЈТ, са предлогом да суд оптуженог за извршено кривично дело огласи кривим и изрекне му казну затвора у трајању од 18 година.

По одржаном главном претресу, суд је у доказном поступку саслушао оштећене [REDACTED] и [REDACTED], сведоке [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], извршио увид у записнике о испитивању сведока [REDACTED] и [REDACTED] пред Вишем јавним тужиоцем у Нишу дана 24.12.2014. године, извршио увид и у писмене доказе: записник о увиђају Ктн бр.119/14 од 15.08.2014. године, извештај о форензичком прегледу лица места УКП, Одељења за оперативно криминалистичку технику КТ.-100-23/2014 од 10.08.2014. године, у пријаву о нестанку од 16.08.2014. године, З потврде о привремено одузетим предметима од 20.08.2014. године, извештај из КЕ за оптуженог, у фотодокументацију са укупно 40 фотографија од 19.08.2014. године, у извештај о форензичком прегледу лица места ПУ Ниш ОКТ, Одсек за оперативну крим. технику бр. КТ.301-1326/2014 од 20.08.2014. године, извештај о претресу Службе за специјалне истражне методе од 22.08.2014. године, записник о претресању опреме на којој се чувају тонски записи Службе за специјалне истражне методе 03/4-8 бр.1346/14 од 22.08.2014. године, у записник о претресању стана и других просторија ПУ за град Београд, УКП Треће одељење број КПЛ.Пов.851/14 од 21.08.2014. године, у потврду о привремено одузетим предметима од 26.08.2014. године од [REDACTED] у налаз и мишљење вештака др Бранка Мандића и др Милене Станковић од 08.09.2014. године, у обдукциони записник Медицинског факултета Института за судску медицину "Милован Миловановић" С-

791/2014 од 20.08.2014. године са укупно 32 фотографије, у скицу лица места и извештај о форензичком прегледу лица места Кт.100-2033/2014 од 19.08.2014. године, обавештење управника Окружног затвора у Београду број 713-1-4656/14-04 од 18.09.2014. године са налазом лекара специјалисте од 21.08.2014. године и извештајем лекара специјалисте, у крим.техничку документацију ПУ Ниш Кт.бр.1326/2014 од 20.08.2014. године са извештајем о форензичком прегледу лица места КТ.301-1326/2014 од 25.09.2014. године и укупно 26 фотографија, у судско медицинско вештачење вештака др Бранимира Александрића од 13.10.2014. године, у ДНК вештачење БИА-е од 13.10.2014. године, у допунски налаз и мишљење вештака др Бранка Мандића и др Милене Станковић од 08.05.2015. године, а непосредно на претресу саслушао и вештаке др Бранка Мандића и др Бранимира Александрића, па је, имајући у виду и одбрану оптуженог, на основу савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима, извео закључак да је оптужени извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. Кривичног законика, тако што је дана 15.08.2014. године, око 14,00 часова у Београду, у Булевару ослобођења бр. 110б, свестан свог дела и његове забрањености, са умишљајем и у стању урачунљивости, чије су способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле смањене до степена битног, али не и битно, лишио живота на свиреп начин своју супругу сада покојну ██████████, тако што је исту пре тога својим возилом марке "Опел Аскона" регистарски број ██████████ одвезао на масажу на Душановац, а у повратку су свратили на пијаци на Бањици и вратили се око 13,45 часова на њихову заједничку адресу у Београду, Булевар ослобођења бр. 110б, па му је у путу у колима покојна пребацивала да је курвар, да није никакав човек, да се свакој њеној другарици удварао и са таквим пребацивањем је наставила и када су се довезли до куће, када је најпре возилом стао испред гараже, а покојна изашла из возила, након чега је предњом страном возила ушао у гаражу, а за њим и покојна и стала код задњег дела возила, након чега је оптужени затворио врата од гараже, па пошто му је покојна и даље пребацивала, ударио је песницом десне руке у главу, од ког ударца је пала на под гараже и задобила повреду у виду крвног подлива коже праћеног отоком у корену и на полеђини носа, што је било праћено преломом носне кости са дислокацијама и крварењем у носну и усну дупљу, уз померање целе носне пирамиде удесно, након чега ју је ухватио за косу и вукао по поду гараже, наневши јој том приликом повреду у виду одлубљености ткива поглавине од костију лобање скоро целом површином, а нарочито у предњим деловима оба темена и у чеоном пределу, што је све било праћено и крвном подливеношћу ткива поглавине скоро у целини, а затим је гурнуо у канал гараже за поправку возила, на дубини од 1,4 метара, услед чега је приликом пада на дно канала најпре дотакла делимично левим стопалом дно канала од чега је задобила повреду у виду крвног подлива праћеног отоком коже у спољашњем делу левог скочног зглоба и левог стопала, што је било праћено крвном подливеношћу поткожног неког ткива овог предела, да би затим целом тежином тела пала на дно канала својом левом страном и том приликом задобила повреде у виду деколмана – одлубљивања коже од мишића на спољашњој страни леве потколенице, у њеном средњем делу, уз нагњечине мишића дуж целе спољашње стране леве потколенице, широку огуљотину, односно крвни подлив у левом лопатичном и подлопатичном пределу која се ширила и на леву бочну страну грудног коша у његовом горњем делу и на њеним лактовима и спољашњој страни леве подлактице одмах испод лакта -на истуреним деловима руку, након чега је оптужени сишао у канал гараже и док се покојна налазила у седећем положају, главом и леђима ослоњеним о леви зид канала, гледано из правца канала према вратима гараже, а оптужени испред и изнад ње, нанео јој остале повреде и то у виду: две режњасте раздерине коже, косо постављене у задњој четвртини десног теменог предела, практично на врху главе, једну поред друге на 3 цм растојања, нанете по једним ударцем тупином

механичког оруђа чврсте конзистенције, један за другим у кратком временском размаку, највероватније неким дрвеним или металним предметом кобасичастог облика у виду дрвене или металне штангле, из којих је покојна обилно квварила, а којим предметом јој је нанета и повреда у виду кобастичастог крвног подлива на левој бочној страни трбуха промера 12x2 цм, као и крвних подлива на капцима оба ока, дифузних крвних подлива на целој десној страни лица и у левом теменом – слепоочном пределу које јој је нанео вишекратним ударцима стиснуте песнице, при чему је сваки од удараца по глави и лицу могао да доведе до настанка нагњечине можданог и површинастог квварења између можданица, што је био један од три конкурентна узрока смрти, док су крвни подливи у поткојном меком ткиву врата настали јаким стезањем врата шаком или шакама, могуће истовремено и са задавањем неких од удараца у пределу главе или лица, па је стезање врата било још један од три конкурентна узрока смрти, с тим што је смрт непосредно наступила у току стезања врата, при чему је остале бројне повреде по рукама, у виду крвног подлива коже на унутрашњој страни десне подлактице, у њеној средњој трећини, крвног подлива коже у доњем десном делу десне подлактице са њене спољашње стране, праћеног отоком и дифузном крвном подливеношћу поткојног меког ткива овог предела и у пределу леве надланице, једне мале раздерине коже на јагодици 4. прста леве шаке, са околним крвним подливом, једне раздерине коже у корену нокта 4. прста на десној шаци, уз крвне подливе на средњем и доњем чланку овог прста са његове надланене стране и једне површинасте раздерине коже на последњем чланку кажипрста десне шаке, са његове надланене стране, осим описаних повреда на лактовима, покојна задобила као тзв.одбрамбене повреде, при покушају да се свесним подметањем руку одбрани, с тим што је све повреде задобила у релативној дужем временском периоду од најмање око десетак минута, при чему је покојна након сваког следећег задобијеног удараца у каналу гараже трпела све већи и већи бол, до бола максималног интензитета, а заједно са повећањем осећаја бола, трпела је све већи и већи страх, до страха максималног интензитета, због осећаја велике угрожености за сопствени живот, а све повреде које је задобила представљале су у време наношења и скупа процењено, тешку и по живот опасну телесну повреду, која се завршила смртним исходом, тако што је њена смрт насиљна и наступила је услед садејства три конкурентна узрока смрти: услед оштећења по живот важних можданих центара, поремећајем дисања услед стезања врата шаком/шакама и удисања велике количине крви из раскиданих крвних судова око преломљених носних костију, па је њена смрт у директној узрочној-последичној вези са задобијеним повредама, а након што је наступила смрт покојне, оптужени је превукао њено тело на место на коме је пронађена, након чега је ставио даске преко канала у гаражи и паркирао возило изнад канала, изашао из гараже и исту закључао, да би истог дана у поподневним часовима сину покојне [REDACTED] и њеном унку [REDACTED] рекао да не зна где је покојна и да се није вратила са масаже, а затим наредног дана око 23,00 часова са [REDACTED] отишао у ПУ за град Београд и у просторијама УКП Осмог одељења поднео пријаву о нестанку своје супруге сада [REDACTED] а дана 18.08.2014. године спаковао две торбе са одећом, понео папире везане за кућу и аутом се одвезао до места Просек код Ниша, код [REDACTED], где је дана 20.08.2014. године лишен слободе, након што је пронађен леш покојне у каналу гараже, па га је за извршено кривично дело осудио на казну затвора, на начин као у изреци пресуде.

Саслушан у поступку пред тужиоцем оптужени Јеремић Радомир је у својој одбрани навео да је живео у улици Булевар ослобођења 110-б, са својом супругом [REDACTED] у кући, чији је он власник, а на плацу поред, њен син [REDACTED], да су у браку живели 23 године, а да је задњих 14

година њихов живот био немогућ, а нарочито у задње 3 године, јер га је покојна [REDACTED] често вређала, говорећи му да није никакав мушкарац и да му је мали полни орган, што се дешавало свакодневно, па ју је молио да престане са таквим понашањем, предлагао јој да пређе да живи код свог сина, што је она одбијала и тражила да јој да пола куће у којој су живели, иако је кућа његово власништво. Том вређању су присуствовали у више наврата [REDACTED] и [REDACTED] с тим што му је [REDACTED] говорио да не сме више да јој прети, па претпоставља да је то чинио из разлога што му се покојна [REDACTED] жалила да јој оптужени прети. У вези критичног догађаја појаснио је да је дана 15.08.2014. године одвезао пок. [REDACTED] на масажу на Душановац, што је чинио и претходних дана и чекао је скоро 3 сата, након чега су његовим колима отишли на пијацу на Бањици, где су пазарили и око 13,45 часова су кренули са пијаце, а за око пет минута су стигли кући. На путу до куће пок. [REDACTED] му је пребацивала да је курвар, да је никакав човек, да се свакој њеној другарици удварао, што је наставила и када су стигли до куће, где је стао испред гараже, а она изашла из аута, након чега је ушао у гаражу предњим делом возила, а ушла је и пок. [REDACTED] стала код задњег дела возила, док је он затворио врата гараже, а она је наставила са гунђањем. Бесан због њеног гунђања, ударио ју је десном руком - песницом у главу, од чега се она занела, ударила у задњи део аутомобила, одакле је склизнула ка бетонском поду гараже и ударила главом у бетон, настављајући да прича исту причу, а он је наставио да је удара песницом свуда по глави. Док ју је ударао у главу покојна је лежала на леђима и говорила му да није човек, након чега ју је он са обе руке ухватио за врат и почeo да је дави, па како је она наставила да гунђа и да се копрца, наставио је да је удара у главу и у једном тренутку је приметио да се не помера и да је преклопила очи, а за све то време је био ван себе због тога што му је говорила, а тог дана није пio алкохол, који и иначе не пије. Није могао да се сети колико ју је пута ударио, зна да је било доста удараца и колико се сећа сви у главу. Напоменуо је да, док ју је ударао, да га је бар једном покојна замолила да престане, он би можда престао, а да је за 23 године брака до тада ниједном није ударио. Када је схватио да је мртва, најпре је око пет минута стајао изнад њеног тела, глава му је била као кошница, уплашио се реакције њеног сина када сазна шта је урадио, па је склонио даске са канала у гаражи, откотрљао тело покојне, која је била тешка око 100 кг и гурнуо је преко ивице канала, а приликом пада је глава покојне ударила о бочну ивицу канала и тело је упало у канал који је прекрио даскама тако да се споља није могло видети шта се у њему налази. Након догађаја паркирао је свој ауту изнад канала, а цео догађај се завршио око 14,10 часова, када је изашао из гараже и исту закључао. Већ око 15,20 часова дошао је оштећени [REDACTED] кога је претходно позвао и питао да ли да скупа кафу, па га је сачекао на тераси, где су пили кафу, а када га је оштећени питао где му је мајка, одговорио је да је на масажи и да ће се вратити превозом, те су заједно седели до 19,00 часова, када је дошао и син оштећеног [REDACTED], који је такође питао где је покојна, а он му је рекао исто што и оштећеном [REDACTED] на шта је [REDACTED] рекао свом оцу нешто у смислу да пок. [REDACTED] већ два-три месеца прети да ће отићи и да никоме неће рећи где је. Након тога су сви прешли на терасу њихове куће, где су седели до 23 часа, а у међувремену је [REDACTED] позвао пок. [REDACTED] на њен мобилни телефон, који је остао у њеној одећи, али се укључила говорна пошта. Он је стекао утисак да се они не брину превише где је [REDACTED] па је у једном тренутку чуо да су говорили једно другом како [REDACTED] није нормална. Сутрадан су сви устали око 09,30 часова, па су га питали да ли је [REDACTED] дошла, он им је рекао да није, поново су седели на тераси и поново је неко од њих двојице звао покојну на телефон, а у поподневним часовима [REDACTED] је звала ћерку покојне [REDACTED] да је пита да ли је [REDACTED] код ње и када му је рекла да није, узнемирили су се обојица, а мисли да је [REDACTED] пријавила нестанак. За све то време је гаража била закључана и осим њега нико није имао кључ, а тог дана је заједно са

[REDACTED] отишао у полицију и пријавио да је [REDACTED] нестало, где је он потписао пријаву о нестанку и тог дана је такође [REDACTED] приметио оток на његовој десној шаци који је задобио приликом ударања покојне, па када га је питао одакле му оток, рекао му је да се претходног дана потукао на пијаци са неким човеком око паркирања. Наредног дана нису позивали покојну на телефон али су коментарисали [REDACTED] и [REDACTED] да није нормална и да треба да се јави, па нек иде где хоће и тада је приметио да [REDACTED] нешто сумња па је помислио да ће сваког тренутка тражити да иду у гаражу. С обзиром да је наредног дана требао да однесе [REDACTED] фотографије у полицију, јер су то од њега тражили приликом пријаве нестанка, а [REDACTED] је хтео да иде са њим, због чега се плашио да не открије њено тело у гаражи, сачекао је да они оду на спавање, узео са собом две торбе са одећом, папире везане за кућу и рано ујутру око 05,30 часова извезао ауто из гараже, најпре отишао до Тргног центра на Бањици, а затим око 11,00 часова кренуо колима у Сврљиг код своје сестре [REDACTED] и зета [REDACTED] где је стигао око 18,00 часова, а којима није говорио шта се десило и остао у њиховој кући све док није допила полиција. Напоменуо је да му је жао што се све десило, а било би му још жалије да је [REDACTED] њега убио због тога што је урадио и да због тога оде у затвор а да [REDACTED] остане сам.

На главном претресу оптужени је остао при одбрани из истраге, с тим што је исту појаснио, па је naveo да је пре покојне [REDACTED] био у браку из кога има две ћерке, да се његова претходна супруга разболела 1986. године, да је скупљао новац за њено лечење у Француској, због чега је направио кривично дело, тако што је са фалсификованим папирима подигао новац из банке и тада је то било кривично дело пљачке, након чега је осуђен и одведен на издржавање казне затвора у трајању од 7 година, а док је био у затвору, његова супруга је умрла, у кући су остале две малолетне ћерке, добио је допуштење да изађе на сахрану и прекид казне на 3 месеца да би видео шта ће са децом, због чега је морао да нађе жену са којом ће се оженити, а која ће бринути о његовим ћеркама док је у затвору, па је тако упознао покојну [REDACTED], која је претходно имала два брака и која је малтене истог дана када јој је предложио да живи са њим и да брине о његовим ћеркама, остала код њега у кући, и тако је све кренуло. Он се вратио на издржавање казне затвора, а касније је сазнао да се према његовим ћеркама лоше понашала и да није хтела да брине о њима, због чега су оне отишле најпре код његовог оца, па код брата, ишле код родбине, и од тада он нема добру комуникацију са њима јер су биле препуштене саме себи. Када се вратио из затвора наставио је са [REDACTED] да живи заједно, у његовој кући на Бањици, с тим што је првих 3 - 4 године све изгледало фино, јер је он имао и викендцу, радио је 9 година у Немачкој, имао је и уштеђевину. За покојну [REDACTED] naveo је да је била лакома, да је волела новац и да га је стално наговарала да врши кривична дела, због чега је још 4 пута био у затвору, све због превара које је радио по њеном наговору, а у којима је и она учествовала, али је он преузимао кривицу на себе да би је заштитио, па је тако у два наврата била задржана и у полицији са њим, а у 3 наврата је и њен син [REDACTED] учествовао као саучесник са њим, али је он и у тим случајевима прихватао кривицу на себе. Није могао да објасни на који начин је покојна утицала на њега, али зна да је на њега имала велики утицај и успевала да га наговори на све што је хтела, па тако и да њен син [REDACTED] и унук направе монтажну кућу на делу његовог плаца, поред његове куће, да своју имовину пребаци на њу о чему су направили и уговор, али да би се спровела легализација, морали су новим уговором да врате на њега имовину. Такође га је наговорила да са њеним унуком [REDACTED] закључе уговор о доживотном издржавању да би њему остала сва имовина, иако је он покретан, вози кола, има пензију и не треба му да га неко издржава, а он је њеног сина и унука прихватио као своје рођене, док се од своје деце удаљио захваљујући њој, а мисли да је последњих

канала је померио, ухватио је за ноге, иако га је рука болела, некако је успео да је довуче до канала, који је био око пола метра удаљен, и она је пала у канал тако што су јој најпре пале ноге, а док јој је тело падало, главом је ударила у куку на задњем делу аута, која служи за вучу, те да није тачно да је након тога силазио у канал, нити му је то падало на памет, јер је био у лошем психичком стању, уплашен због свега што се десило, још увек узбуђен, у страху да не нађе њен син или унук, а да је ушао у канал, не би могао из њега да изађе. Даскама је прекрио канал и отишао у кућу, а убрзо након тога је дошао њен син, који није одмах приметио да му је рука отечена, а када је приметио, рекао му је да се потукао са неким човеком на пијаци, па му је он доносио лед да стави на руку. Навео је да се у ранијем изјашњењу код тужиоца није изјашњавао о томе како се осећао критичном приликом и шта је претходило том догађају, јер га о томе нико није питао, а могуће и да се тога није сетио, јер је још увек био узбуђен и растројен, као и о том догађају са женом и пском и да га је покојна ударила и пљунула. Такође је додао и да је са унуком покојне [REDACTED] сачинио уговор о доживотном издржавању у току 2008. године, да је и у вези тог уговора подносио захтев за раскид уговора у току 2011. године, али да је и тај захтев касније повукао, јер се предомислио, а и по наговору [REDACTED] а да је сада поново поднео нови захтев за раскид уговора о доживотном издржавању. Такође, због проблема које је имао са [REDACTED] у току 2000. године, у једном моменту је решио да себи одузме живот, најпре их је све одвео на ручак, никоме не говорећи о својој намери и када је дошао кући, кренуо је колима [REDACTED] га је питала где иде и када ће се вратити, а он јој је одговорио да не зна ни где иде, ни када ће се вратити, па је најпре отишао колима до Новог Сада и мислио да успут изазове саобраћајну несрећу и тако погине, да удари у возило из супротног правца, али је од тога одустао да не би одузeo нечији живот, па је након тога отишао код пријатеља на Старо сајмиште, питао га да остане пар дана код њега и када је он отишао на посао, купио је есенцију и попио, а он је нешто заборавио и убрзо се вратио и нашао га онесвесишеног, након чега је 7 дана био у коми, борили су се за његов живот, па је укупно 33 дана лежао на ВМА и о томе знају и [REDACTED] је хтео због [REDACTED] се убије. Последње три године у три наврата је буквально клечао на коленима и молио [REDACTED] да се више не свађају, да ако не може са њим да живи, да пређе код сина и унука, да се разведу, а ако неће да се разведу, бар да оде код њих да живи, а она му је говорила да из куће у којој су живели, неће ни мртва да оде. Није могао да се изјасни да ли је вукао за косу, али мисли да није могао да је вуче за косу по гаражи, јер га је рука болела, а могуће да је држао за косу и ударао јој главу о бетон, као и да је померио неколико дасака које су биле преко канала и тако направио отвор величине преко једног метра, вукао је за ноге, мада са муком, јер је већ била омлิตавела, а затим јој је пришао одпозади и погурао је рукама, па су јој прво ноге упали у канал и док јој је тело падало, глава јој је ударила у куку и браник са задње стране возила, с тим што није могао да определи који део главе, а није обраћао пажњу у ком се положају нашла када је пала у канал, само је вратио даске на место и изашао, претходно вративши ауту преко дасака. Тврдио је у својој одбрани да у канал ни у једном моменту није улазио и да, осим можда кључа који је имао у рукама док је ударао, никакав други предмет није имао, а није могао да се сети да ли се она бранила.

Суд је одбрану оптуженог у погледу чињенице да су им били поремећени брачни односи, прихватио, јер је то поткрепљено и осталим изведенним доказима, такође је прихватио да су пре долaska у гаражу имали конфликт, јер то произилази из налаза и мишљења вештака [REDACTED] стању у коме се нашао критичном приликом, као и да јој је почетне повреде нанео на начин на који је описао, те самим тим и да је признао да је покојну [REDACTED] лишио живота, али није прихватио његову одбрану у погледу наношења повреда покојној у каналу и да није силазио у канал јер таква његова

неколико година на њу велики утицај имала њена ћерка [REDACTED], за коју му је покојна говорила да није у контакту са њом, а испоставило се да јесте, што је так сазнао из оптужнице. Навео је да му је живот са покојном задњих неколико година постао неподношљив, због чега је 2013. године поднео тужбу за развод брака, коју је на њен наговор повукао након 20 дана, јер му је обећавала да ће се променити и да ће све бити у реду. Иначе, она је била таква особа да га је стално вређала, била је у стању да му свашта каже, а да се после 5 минута понаша као да ништа није било. Међутим, и поред таквог њеног понашања, никада је није ударио за 25 година брака, а радио је све што она тражи и трудио се да јој угоди. Навео је и то да му је жао онога што је урадио, да он није убица и да није имао намеру да је убије, а да је то био тренутак који се десио. Да је хтео да је убије, могао је то да уради у кући, да је некде одведе и тамо убије, а не у гаражи, међутим у њему је тада нешто пукло и он више није могао да се контролише. Као што је навео код тужиоца, тога дана је одвео на масажу и чекао је у колима, након масаже је ушла љутита у ауто, није ништа проговарала, осим што му је рекла када су већ дошли близу ресторана "Ковач" кратко: "Идемо на пијацу", па су свратили на бањичку пијацу, као што обично раде, где је он стао и паркирао се, а она је у неколико наврата одлазила, куповала шта јој треба, доносила кесе и стављала у ауто, док је он чекао у колима. Врата возача су била отворена, јер је било лето и била је врућина, а наишла је нека жена са псом који је почео да њуши око врата, када је наишла покојна [REDACTED] и са даљине од 4 до 5 метара почела да виче и да се дере, говорила му је да не може да га остави на пет минута, да одмах крене да се удавара, што није било тачно, јер он са том женом ни једну реч није проговорио, након чега га је та жена изненађено питала да ли је то његова супруга и када јој је потврдно одговорио, она је зачуђено отишла даље. Након тога је [REDACTED] села у ауто и поново почела да га вређа, говорећи му да није никакав мушкарац, да није никакав човек, да није способан у кревету, да може само да лиже и тада га је ошамарила, иако га до тада никада није ударила. Он је тиме био затечен, али је успео да се суздржи, решио је да пређути и наставио да вози даље, а она га је све до гараже вређала и свашта му говорила. Када су дошли до гараже, он је, као и обично, стао испред да би отворио врата гараже и увезао кола унутра, а она би уобичајено у тим случајевима излазила из аута и степеницама поред гараже одлазила до куће. Међутим тада је само изашла из аута, стала иза аута, престала да говори и ћутала, али није одлазила у кућу. Након што је увезао ауто у гаражу, она је такође ушла у гаражу, он је затворио врата гараже са унутрашње стране, јер из гараже постоје друга врата која воде ка кући, на која обично излази, а покојна је и даље стајала поред крила задњег блатобрани, односно точка на ауту и ћутала, па је он пошао да из гепека узме ствари и понесе ка кући и док је пролазио поред ње, она га је изненада пљунула у лице, а затим поново почела нешто да говори. Мисли да је имао кључеве у десној руци, мада ни у то није сигуран, а пао му је мрак на очи због свега што је тог дана доживео и једино чега се сећа је да је први пут ударио песницом у којој је можда имао кључеве, у пределу главе и да је она од тог ударца пала на бетон, тако што се најпре занела према ауту, а од аута пала на под гараже – бетон. Не зна како се нашао изнад ње и у ком је положају био након тога, претпоставља да је још неколико пута ударио у главу, јер му је након тога рука била сва натекла и модра, толико да је чак и након 5 дана приликом саслушања код тужиоца била натечена. Није могао да се изјасни са које стране јој је пришао и како је ударао, не зна како се нашао до ње и како је кренуо да је удара, јер тих неколико минута - 2, 3 до 4 минута, једноставно нема представу о времену и тих момената не може да се сети. Једино се сећа момента као да га је неко подигао са ње, да се нашао изнад ње, видео је да је имала крв на устима, да се не помера и мисли да је тек тада схватио шта је урадио, па му је најпре пало на памет да ће можда доћи њен син који обично у то време долази с послом и сврати до њих, плашио се да их не затекне тако, па је ауто гурнуо напред да би ослободио канал, а даске које су биле преко

одбрана је у супротности са налазом вештака др Бранимира Александрића и осталим изведеним доказима и очигледно је да је исту дао у циљу умањења кривичне одговорности, или услед несесења, потискивањем као одбрамбеним механизmom.

Тако, ошт. [REDACTED] у свом исказу током поступка навео је да му је покојна [REDACTED] мајка а оптужени њен супруг из другог брака, као и да су они живели у кући у ул. Булевар ослобођења број 110 б, која се налази на истом плацу где живи он са својим сином Величковић Немањом. Навео је да је своју мајку последњи пут видео дана 14.08.2014. године око 19,30 часова, а да је наредног дана отишао на посао ујутру и вратио се кући у 15,30 часова, да је по повратку оптуженог затекао кући, а који га је претходно звао на мобилни телефон и питао га да ли да им спреми кафу, па када је дошао седели су на тераси испред куће оптуженог и пили кафу, када га је и питао где му је мајка, а оптужени му је одговорио да је остала на терапији – масажи у салону на Душановицу. Одмах кад је дошао, приметио је повреду на десној шаци оптуженог у виду отечене надланице и питао га одакле му, а оптужени му је само омахнуо и рекао да није важно. Након око 15 минута су се разишли и свако је отишао својој кући, а када је његов син [REDACTED] дошао око 19,30 часова с посла, питао га је где је [REDACTED] он му је рекао да му је оптужени саопштио да је још на терапији, па је [REDACTED] отишао код оптуженог који му је рекао исто што и њему. Иначе, док су пили кафу са оптуженим, позвао је и своју мајку на мобилни телефон са свог телефона и јављала му се говорна пошта, а исто то је учинио и оптужени са свог мобилног телефона и његов син када је дошао, па се и њима јављала говорна пошта. Навео је да се тог дана није много забринуо где му је мајка, јер је она раније говорила да ће отићи из куће и искључити мобилни телефон, мада то никада није учинила, а оптужени је говорио да ће доћи и није му деловао забринуто. Тог дана није видео оптуженог да је улазио у гаражу, а ни они нису улазили, с тим што је кључеве од гараже имао само оптужени, а раније је имао и његов син, међутим, на око месец дана пре тога приметио је да су му нестали. Наредног дана није био на послу, ујутру је попио кафу са оптуженим и забринуо се због мајке, па је око поднева позвао своју сестру [REDACTED] да је пита да ли је мајка код ње, а она се уплашила и рекла му да је оптужени убио, на шта јој је рекао да не паничи и шта је мајка раније говорила да ће отићи од куће, а сестра му је рекла да случај пријави полицији. Тог дана су се чули више пута и у једном од разговора сестра му је рекла да је звала полицију и да су јој дали информације код кога треба да пријави мајчин нестанак, а оптужени се тог дана понашао уобичајено. Иначе, тог дана он није улазио у гаражу, а улазио је оптужени одакле му је донео неко шило, као и његов син [REDACTED] заједно са оптуженим, да узме неки кључ који му је требао за посао. Увече око 22,00 часа он је са оптуженим отишао у полицију где је потписао пријаву о нестанку своје мајке. Такође, у току тог дана дао је оптуженом лед да стави на оток на руци, а син [REDACTED] му је пренео да му је оптужени рекао да је ту повреду задобио тако што је руком на пијаци урадио у тезгу, док му је оптужени у колима према полицији причао да се потукао са неким човеком на пијаци и био је забринут да ли ће га полиција питати одакле му повреда. Следећег дана – 17.08.2014. године се већ био доста забринуо, па је звао рођаке у Крушевцу и Ургентни центар, да провере да ли је покојна [REDACTED] код њих, а оптужени је био смирен, као да се ништа није додјило. Тог дана он и његов син нису улазили у гаражу, нити му је познато да ли је улазио оптужени а био је у њиховој кући до 22,00 часа и договорио се са [REDACTED] да сутрадан ујутро око 07,30 часова оду у полицију и однесу фотографије пок. [REDACTED], које им је тражила полиција приликом пријаве њеног нестанка. Наредног јутра је отишао на посао око 05,30 часова и видео је упаљено светло испред куће оптуженог, а већ око 07,30 часова га је звао [REDACTED] и рекао му да оптуженог нема кући и када му је рекао да светло испред куће није упаљено, он је закључио да је оптужени очигледно отишао из куће, па се [REDACTED] чуо са

инспектором за потраге и рекао му да нема оптуженог, а затим кроз рупу на зиду гараже утврдио да ни кола у гаражи нема. Навео је да је тог дана покушавао да ступи у контакт са мајком преко мобилног телефона, да му се јавила говорна пошта, звао је и оптуженог који најпре није био доступан, а затим се на телефон није јављао. [REDACTED] и његова сестра су били у полицији и инспектор је [REDACTED] рекао да одлучи да ли ће обити гаражу, што су заједно и учинили око 21,00 час, али им у гаражи ништа није било сумњиво, једино су установили да нема аута и новца који је оптужени држао у гаражи. Наредног дана није отишао на посао јер је био све више забринут, па су око 08,30 часова поново са [REDACTED] ушли у гаражу, а у једном тренутку пало му је памет да помери прву даску на каналу, што је и урадио уз помоћ шрафцигера, учинило му се као да нешто види па је померио још две даске, а у међувремену је [REDACTED] донео лампу и тада је спазио своју мајку, послао [REDACTED] да зове инспектора, а он је био у потпуном шоку, тресле су му се руке и изашао је из гараже. Навео је и то да са оптуженим није имао сукобе, као ни са својом покојном мајком, а његова мајка и оптужени су се често свађали јер је оптужени имао ванбрачну везу и ту женску особу је доводио у гаражу, али да оптужени није никада ударио његову мајку, нити му се она жалила на тако нешто, с тим што јој је приликом свађа гласно претио да ће је убити. Такође је навео да са оптуженим никада није вршио кривична дела, нити их је његова мајка на то наговарала, а оптужени и његова мајка су имали уговор о доживотном издржавању са његовим сином [REDACTED] и познато му је да је оптужени раније покренуо поступак за раскид уговора о доживотном издржавању, који је одмах након тога повукао, а поред тога и да је оптужени једном подносио тужбу за развод брака у којој је написао да његова мајка хоће да га убије секиром и да све остави својој деци, а затим је и ту тужбу повукао, односно мисли да је тако било, јер се никакав поступак није касније водио поводом тога. У својству оштећеног придружио се кривичном гоњењу против оптуженог и истакао имовинско – правни захтев чију висину није могао да определи.

[REDACTED] је такође навела да јој је покојна [REDACTED] а оптужени њен супруг из другог брака и да су живели у кући у [REDACTED] где на истом плацу живе њен брат [REDACTED] и [REDACTED] с тим што она тамо није одлазила због оптуженог који је често био по затворима и са којим је престала да комуницира отприлике пре 8 година, када је од ње тражио да лажно сведочи у његову корист, док је одлазила у време када је он био у затвору. Навела је да је мајку последњи пут видела дана 12.08.2014. године, а последњи пут се са њом чула дана 15.08.2014. године у 10,38 часова, када ју је мајка позвала без неког посебног разлога и рекла јој да иде са оптуженим на масажу на Душановцу и да ће се чути поподне. Поподне се тог поподнена није јавила, она није била забринута јер је претпоставила да не може да је позове због оптуженог, с обзиром да је није звала када је оптужени био кући. Наредног дана поподне је позвао њен брат [REDACTED] и питао је да ли је мајка са њом, она је рекла да није, али јој брат није деловао забринуто јер им је њена мајка често говорила „све ћу вас оставити“. Касније тог дана звао је [REDACTED] и рекао јој да покојне [REDACTED] и даље нема, да се са њом чуо претходног дана мобилним телефоном док је била са оптуженим на пијаци, а да оптужени има отечену десну руку, на шта је она питала [REDACTED] ли је свестан да је он убио бабу јер га зна као наглог человека коме владају животињски нагони, а и због тога што му је била отечена десна рука. Иначе, њој се мајка није жалила да је оптужени физички зlostавља, али уназад око 2 године се често жалила говорећи да се плаши да ће је оптужени отровати, често су се свађали, оптужени јој је претио да ће „нестати“ и говорио јој да је нико није терао да буде у браку са њим. Познато јој је да је оптужени имао љубавнице које је доводио у гаражу у којој се налазио душек, а такође и у камп приколицу која се налазила

на плацу. Након разговора са [REDACTED] позвала је салон где је њена мајка ишла на масажу, где су јој рекли да је тог дана била и отишла са масаже, па пошто је била преплешена, око 20,00 часова је позвала број 192, рекла о својим сумњама и дала своје личне податке, а рекли су јој да неко треба да дође у полицију и поднесе пријаву нестанка, након чега је позвала потражно одељење ПУ за град Београд и рекла да сумња да је оптужени убио њену мајку. Након тога је позвала свог брата [REDACTED] и упутила га где да оде да пријави мајчин нестанак, а звала га је још једном да га подсети да понесе њену фотографију, међутим он је тада већ био у колима са оптуженим и ишли су према полицији, те га је тада питала да ли је свестан да седи са убицом своје мајке у колима, а он је на то ћутао јер вероватно није могао да верује да је тако нешто могло да се деси. Одмах након разговора са братом, позвала је своју мајку на мобилни телефон, али јој се јавила говорна пошта, па је оставила поруку, а звала је и наредног дана када је поново оставила поруку на говорној пошти, а када се и чула са [REDACTED] који је рекао да ће наредног дана са оптуженим отићи у полицију да однесу фотографију и дају изјаву, међутим наредног дана ју је [REDACTED] позвао у јутарњим часовима и рекао да оптуженог нема у кући, да је све закључано и да претпоставља да је чекао да [REDACTED] оде на посао како би се неприметно удаљио, као и да је контактирао полицију и да га је инспектор позвао да дође у 12,00 часова, па је и она заједно са њим отишла, а са собом понела мајчине фотографије. Тада је [REDACTED] изразио намеру да уђе у гаражу и од неког комшије позајмио алат како би отворио врата гараже која су била закључана, па је тако и учинио, а такође је са својим оцем обилазио бањичку шуму у нади да ће пронаћи покојну и звали су све чланове њихове породице како би покушали нешто да сазнају. Дана 19.08.2014. године у 09,05 часова ју је позвао [REDACTED] да дође одмах и да су нашли баку и када је стигла до куће, тамо је већ било полицијско возило и полицајац који је траком обележавао место, [REDACTED] је затекла на травњаку како лежи и повраћа, а брат је није препознао, већ је само плакао. Иако је знала какав је оптужени, да је био асоцијалан, да није имао пријатеља, да мисли да је био клептоман и сексуално настрај, није веровала да може убити њену мајку, па сматра да је то урадио јер на други начин није могао да је се реши. С друге стране, њена мајка је била весела особа, није била свадљива, сви су је волели, трудила се снима да помогне, па чак и слала новац ћерки оптуженог у затвору, она никада није вршила кривична дела, нити је осуђивана, нити је било када наводила оптуженог да врши кривична дела, а чула је да је оптужени то изјавио, што ју је јако погодило, с тим што је једном приликом њена мајка била приведена у СУП, зато што је оптужени вршио кривична дела са неком женом која му је била швалерка, а коју је представљао као своју супругу, па је полиција трагајући за том женом, а мислећи да трага за његовом супругом, привела њену мајку, међутим њен брат је отишао у полицију и одмах су је пустили, јер су утврдили да се не ради о тој особи за којом су трагали. Навела је да није долазила код своје мајке када је оптужени био ту, јер је одавно скватила о каквом се човеку ради, па није присуствовала ни њиховим свађама, с тим што јој је брат [REDACTED] говорио да је више пута чуо како оптужени виче на њу и да је престајао када би он ушао у кућу. Навела је и то да је њена мајка имала проблеме са оптуженим, јер је он имао више љубавница иако је старији човек, најпре их је доводио у гаражу поред куће, па када је она то сазнала, купио је приколицу коју је оставио на паркингу, где се прикључио на градско светло, доводио жене, користио је разна средства за потенцију, мајка јој се више пута жалила да се плаши да ће да је отрује, брат и она су је саветовали да се разведе, а када му је она то предлагала, он није хтео да поделе имовину, због тога није хтела да се разведе, а она јој је саветовала да га пусти да ради шта хоће само да је не дира. Познато јој је да је оптужени једном приликом давио њену мајку за врат и да ју је више пута тукао, користио је ситуацију када њен брат није ту, а она је више пута одлазила у полицију, није могла да поднесе пријаву, али је покушавала да им укаже на то шта се дешава, с тим што јој нико

није веровао, чак и када се све ово десило знала је да ју је оптужени убио, отишла у полицију и пријавила, а они јој ни тада нису веровали, мислили су да је дементна и да је некде отишла. У својству општећене придржила се кривичном гоњењу против оптуженог и истакла имовинскоправни захтев који није определила.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу током поступка навео да му је покојна баба по оцу, а оптужени њен супруг из другог брака и да са њим није у крвном сродству, као и да су његова покојна баба и оптужени живели у браку око 25 година у улици Булевар ослобођења број 1106, а да он има са њима закључен Уговор о доживотном издржавању, чији је предмет та кућа и земља која је окружује, на којој је и кућа у којој он живи са својим оцем. Навео је да му је познато да су се они у последњих неколико година често свађали због тога што је оптужени имао љубавнице, а покојна му је због тога пребацивала, али да оптужени није био физички насиљан и није малтретирао и насртао на његову покојну бабу, али су се стално свађали, па се у два наврата десило да је дошло до свађе између њих, да су он и његов отац били у суседној кући и чули да се свађају, па су утргчали у кућу и видeli да је оптужени кренуо рукама према његовој покојној баби, али су они наишли, тако да не зна шта би се десило, а видело се да је био видно узнемиран и изнервиран. Иначе, лично њему и његовом оцу никада ништа најао није учинио. Навео је да су једном приликом његову бабу грешком притворили, јер су касније сазнали да је оптужени ишао у неку превару са неком својом љубавницом која се зове [REDACTED] или тако нешто, а коју је представљао као своју супругу, па су његову бабу због тога притворили, а онда се испоставило да она није та жена и пустили су је, а против те жене се касније водио поступак. Такође, његова мајка је била неко време у свађи са бабом, али то ништа озбиљно није било, врло кратко је трајало, након тога су се помириле. У тих задњих неколико година када су кренуле те учестале свађе, баба се више пута жалила њему и његовом оцу да јој оптужени прети да ће да је избаци на улицу, а познато му је и да су подносили тужбу за развод брака и да јој је оптужени говорио да ако се разведу, највише је где буде била и убиће је, с тим што му није познато ко је поднео тужбу за развод, колико је њему познато, покојна никада није подносила тужбу за развод брака, а мисли да је поднео оптужени. Иначе, највећи разлог њихових свађа је био што је оптужени стално имао љубавнице, чак их је и у кућу доводио када баба није била ту, а када је била ту, водио их је у гаражу где је имао кревет, а то му је лично познато, јер је он чак и возио његове две љубавнице, од којих за једну зна где живи, а за другу не зна, а оптужени то није крио, хвалио се тиме, чак се дешавало да се пред њим и пољубе, а он то није преносио баби да би избегао расправе и свађе у кући. У вези критичног догађаја сведок се изјаснио да је последњи пут покојну виде дана 14.08.2014. године у вечерњим часовима, а да је наредног дана требала да иде са оптуженим у неки центар за масажу, па се чуо са њом око 13,00 часова, када му је она рекла да се налази на Бањичкој пијаци са оптуженим и питала га да ли треба нешто да купи. Када је дошао кући увече тога дана, затекао је свог оца и оптуженог у кући у којој је он живео са својим оцем, питао је оптуженог где је покојна, а он му је рекао да не зна и када га је питао да ли је са њом био на пијаци, одговорио је да није, већ да ју је само одвезао на масажу и да су се тада разишли, а да је он сам отишao на бањичку пијацу. Пошто је приметио видан оток на његовој надланици и прстима десне руке, питао га одакле му, а оптужени му је рекао да је случајно ударио у зид на пијаци док је узимао кесе, па су седели испред куће некде до 22,00 часа и за то време је он позивао покојну на мобилни телефон, међутим телефон је најпре звонио, а након тога је дао сигнал да је угашен, а мисли да је и оптужени у његовом присуству звао покојну не телефон и рекао да неће да се јави. До тада се никада није десило да она оде од куће и да се не јави, али су помислили да је отишла код своје ћерке [REDACTED] и да жели да буде сама са њом, због чега никога нису

контактирали што се тог дана није вратила кући. Наредног дана у поподневним часовима и он и његов отац су више пута позивали покојну на мобилни телефон, али је била недоступна и тада су се уплашили па је његов отац позвао своју сестру [REDACTED] коју је питao да ли је код ње, а она му је одговорила да није. Такође, навео је да је тог дана питao оптуженог како је могao да добијe такву повреду ударцем у зид, а он му је одговорио да је повреду, у ствари, задобио тако што се потукаo са неким човеком на бањичкој пијаци, кога је ударио јер му је закачио његово возило. Када се чуо телефоном са својом тетком [REDACTED] око 20,00 часова, она му је рекла да је звала полицију и да је пријавила нестанак, а такође и његовом оцу рекла да иде у полицију и поднесе пријаву нестанка, па су његов отац и оптужени у вечерњим часовима отишли у полицију. Тог дана није приметио никакву забринутост код оптуженог што нема покојне, са њима је нормално комуницираo, чак им је спремао и храну, а приметио је да је улазио у гаражу, као и наредног дана, с тим што је кључ од гараже имао само оптужени, а раније је и он имао кључ, међутим морао је да га врати оптуженом јер су он и његова покојна баба поделили новац, па је оптужени свој део новца у износу од 2.000 евра држао у гаражи, а дана 16.08.2014. године је ушао заједно са оптуженим у гаражу да би узео кључ број 10 који му је требао за посао, тако што му је оптужени откључао гаражу и чекао да узме кључ, а за то време је стајао поред њега. Том приликом није приметио ништа сумњиво у гаражи, осим што је возило оптуженог било упаркирано задњим делом према задњем зиду гараже, а обично је било паркирано предњим делом. Кола су била паркирана преко канала који је био прекривен даскама, тако да се није могло видети шта се налази у каналу. Наредног дана – 17.08.2014. године поново су он и отац звали покојну на телефон, али је сигнал јављао да је недоступна, а оптужени се и даље нормално понашао, чак је и он позивао са телефона њену родбину у Крушевцу да пита да ли се тамо налази, а и даље није показивао забринутост што је нема. Тог дана су се договорили и да следећег дана заједно оду у полицију, у 08,00 сати ујутру и да однесу фотографије са ликом покојне, а он није улазио у гаражу, с тим што мисли да је његов отац тог или претходног дана улазио са оптуженим да му покаже оштећења на возилу настала услед контакта са возилом човека са којим се наводно потукаo. Када је дана 18.08.2014. године устао око 07,00 часова, више пута је звао оптуженог на телефон, затим је отишао и до његове куће и видео да су светла угашена, погледао кроз прозор у унутрашњост куће и видео да га и тамо нема, па је отишао у банку да види да ли је новац који је његова баба имала на рачуну у износу од 2.000 евра, још увек ту, и утврдио је да јесте, а затим се вратио кући, позвао свог оца и рекао му да оптуженог нема и кроз рупу на зиду гараже утврдио да ни у гаражи нема возила оптуженог, након чега је позвао инспектора за потраге и о томе га обавестио, а он му је рекао да дође у полицију у 12,00 часова заједно са [REDACTED], па су то и учинили и он је инспектора питao да ли може да обије гаражу јер има уговор о доживотном издржавању, а инспектор му је рекао да о томе мора сам да одлучи. Када се вратио кући, узео је од комишије брусилицу, бушилицу и продужни кабал, сачекао је оца да се врати са послом и избушили су цилиндар на брави врата гараже и ушли унутра, где је приметио да недостаје новац у износу од 20.000,00 динара и 200 евра, који су он и оптужени заједнички користили, као и да кола оптуженог нису у гаражи, а да су даске уредно сложене преко канала, након чега су изашли из гараже, а оптужени се и даље није јављао на телефон, с тим што је једно време био недоступан, а касније му је телефон звонио али се није јављао. Наредног дана је предложио оцу да поново оду до гараже и када су отишли, оцу је пало на памет да подигне даску која прекрива канал, па је најпре подигао једну даску, при чему се ништа није видело, а када је подигао другу даску, видели су неку сенку на зиду канала, након чега је отишао по лампу, а у међувремену је отац подигао и трећу даску и након што су осветлили канал, видели су тело покојне, па су због шока обојица истрчала из гараже и

одмах након тога је позвао инспектора за потраге и обавестио га шта су пронашли, а долазак полиције су сачекали на улици испред капије гараже. Сведок је навео да, и поред бројних свађа између покојне и оптуженог, након око пола сата они су настављали нормално да комуницирају, због чега нису сматрали да се ради о нечем озбиљном и да због тих њихових свађа треба звати полицију, иако би оптужени у тим приликама говорио покојној „Убићу те, развешћу се”, а такође отужени се хвалио и да се тукао са неким људима металном шипком и да је неком судији или тужиоцу запалио стан, али он о томе није имао никаква ближа сазнања. Напоменуо је да је након овог догађаја његова тетка [REDACTED] у шпајзу у кући где су живели оптужени и покојна, пронашла мобилни телефон покојне без футроле, па је он то предао полицији.

У току истражног поступка, замолним путем пред замеником Вишег јавног тужиоца у Нишу саслушани су у својству сведока [REDACTED] и [REDACTED] који су се у својим исказима изјаснили да им је оптужени рођак, тако што је рођени брат од тетке сведокињи [REDACTED], да они живе у Нишу, али да поседују викендицу у викенд насељу Просек, да код њих није долазио 10-так година, да чак не знају ни његов број телефона и ништа о његовом породичном животу, осим да има две ћерке из првог брака и другу жену [REDACTED] коју такође нису видели задњих 10-так година, а раније су долазили код њих кући и понашали се нормално као сваки брачни пар, али се нису свађали док су били код њих. Навели су да је 18. августа 2014. године дошао код њих својим колим у викендици у Просеку, да је био сам, па када су га питали где му је супруга, одговорио је да се посвађао са њом, да је узела кофере и отишла, односно да су се развели, па се сведок [REDACTED] изјашњавао и да му је причао да се не слаже са њом, да му старија ћерка живи у Грчкој, а да је друга у затвору због дроге, а није говорио о разлозима развода са својом женом, нити где се она тренутно налази. Навели су да је наредне две ноћи преставао код њих, тако што је наредног дана одвезао својим колима сведока Стевана у болницу у Нишу, где га је сачекао да заврши, схватили су након тога на пијацу и вратили се кући, све време се понашајући нормално и уобичајено, а пошто су наредног дана они требали да иду на сахрану у село Лалинац, у општини Сврљиг, предложио је да и он иде и да их вози, купио је цвеће и неке поклоне за сахрану, али је тог дана у поподневним часовима дошла полиција и лишила га слободе у његовом дворишту, где су и извршили претерс његовог аута, узели торбу са којом је дошао код њих, а касније су у новинама прочитали да је убио своју жену [REDACTED].

Прихватајући предлог оптуженог, суд је непосредно на главном претресу испитао и сведоке [REDACTED] и [REDACTED] па се сведок [REDACTED] у свом исказу изјаснио да му је оптужени рођени брат, да је одлазио код њега и да му је познато да се са својом покојном супругом у последњих неколико година стално свађао, кад год би отишао код њих, они су се прецирали, његова покојна супруга [REDACTED] је стално истичала да је оптужени швалер, а њему није познато да ли је то тачно, јер није живео са њима. На око годину дана пре критичног догађаја оптужени му је показивао и књижице које су биле отворене у некој банци на име сина, ћерке и унука покојне [REDACTED] са овлашћењем да могу да подигну новац, није обраћао пажњу да ли је новац подигнут са њих или не, а оптужени му је тада рекао да је његова покојна супруга без његовог знања отворила те књижице, мада никада није чуо да су се око тога свађали. Навео је и да је оптуженом прва супруга умрла од рака, а када се оженио са пок. [REDACTED] она није могла да се сложи са његовим ћеркама из првог брака, жалиле су се да им не даје новац, да не брине о њима, па су у току 1981. или 1982. године обе дошли код њега, најпре старија, а затим и млађа и неко време су боравиле код њега, одакле је старија отишла да ради у Грчку и тамо се удала, а млађа је након неког времена отишла да живи са момком.

Познато му је да је оптужени са првом супругом неко време радио у Немачкој и да је она имала неки златни накит, да су њихове ћерке после смрти мајке тражиле да имају по нешто од тог накита за успомену, а да је покојна [REDACTED] врдила да нема ништа, па му није познато шта се десило са тим златом.

[REDACTED] је у свом исказу навео да је дугогодишњи пријатељ оптуженог, да је често одлазио кући код њега и у вези његовог односа са пок. [REDACTED] познато му је да су се раније слагали, а да су након изласка оптуженог из затвора, што је било на око годину дана пре критичног догађаја, почеле између њих несугласице, највише због тога што су ћерка и син покојне [REDACTED] тражили да на његовом плацу праве кућу, односно зграду са више станова, а да сви добију по један стан, па је проблем почeo око тога, а када се оптужени са тим није сложио, почеле су све веће и веће свађе. Покојна супруга оптуженог је говорила да неће да живи у штали, мислећи на кућу у којој су живели, па се дешавало да када год дође код њих, крену са расправом, а чим до расправе дође, уђу њени син или унук и одмах питају пок. [REDACTED] чemu се ради и да ли је он нешто напада. Такође, познато му је да је у више наврата покојна [REDACTED] његовој супрузи, која је скоро преминула, причала да би волела да оптужени што пре умре да све остане њеној деци, познато му је и да му је давала неке таблете да пије, да је његова супруга жива, могла би детаљније о томе да се изјасни, а он о томе ништа није преносио оптуженом, иако је њему његова супруга то причала.

Током поступка суд је извео и бројне писмене доказе, па се из записника о увиђају ВЈТ у Београду КТН.бр.115/14 од 19.08.2014. године утврђује да је дана 19.08.2014. године извршен увиђај који је започео у 10,30 часова, у вези проналaska леша [REDACTED]

Београду у улици [REDACTED] гаражи на наведеној адреси око 09,00 часова, у присуству заменика тужиоца и овлашћених службених лица ПУ за град Београд, којом приликом је констатовано да је у гаражи у каналу за поправку возила на дубини од 1,40 метара затечено беживотно тело покојне у лежећем положају на леђима, а такође су констатовани и сви трагови пронађени на лицу места, лице места је фотографисано, скицирано, снимљено видео камером и криминалистичко-технички обрађено од стране ОКТ ПУ за град Београд, по налогу тужиоца, као и да су том приликом од њеног [REDACTED]

[REDACTED] узете информације које су им биле познате, након чега је дат налог да се тело покојне пребаци на ИСМ у Београду ради обдукције и токсиколошке обдукције, а увиђај је завршен у 11,10 часова.

Из извештаја о форензичком прегледу лица места ПУ за град Београд, УКП, Одељење за оперативну криминалистичку технику Кт.бр.100-2033/2014 од 19.08.2014. године утврђује се да је за време трајања увиђаја [REDACTED].
[REDACTED] извршено фотографисање, фотодокументовање и видео снимање лица места, којом приликом су пронађени и фиксирали фотографисањем трагови и предмети и то: оштећење цилиндра браве бочних улазних врата гараже, 3 даске поред канала, 2 млрље црвене боје налик на крв на поду гараже, капљица црвене боје налик на крв на поду гараже, платиена торбица црне боје, затечена окачена на греду преко кошулье, лево од канала, у којој се налазио мобилни телефон, 12 комада папира и поништена стара возачка дозвола на име оптуженог, леш пок. [REDACTED] затечен на поду канала гараже на дубини 1,40 метара у лежећем положају на леђима, са главом према капији гараже, левом руком уз тело, десном руком савијеном у лакту на грудима, левом ногом опруженом, десном ногом савијеном у колену, босих ногу, без обуће на ногама, трагови црвене боје налик на крв у виду брисотине и сливања на левом бочном зиду канала гараже гледано

према капији гараже на висини 1м од пода канала, 4 мрље црвене боје налик на крв на десном бочном зиду канала гараже гледано према капији гараже, наспрам мердевина којима се силази у канал гараже, на висини 98цм од пода канала, мрља црвене боје налик на крв на зиду канала лево од мердевина на висини 112цм од пода и мрља црвене боје налик на крв на левом бочном зиду канала гараже испод мердевина на висини 105цм од пода.

Из скице лица места која је сачињена приликом увиђаја дана 19.08.2014. године утврђује се да су уцртани и описани трагови пронађени у гаражи и описани у наведеном извештају.

Из фотодокументације која је сачињена приликом увиђаја од стране ПУ за град Београд, УКП, Одељење за оперативно криминалистичку технику КТ.бр.100/2033/2014 од 19.08.2014. године, са укупно 40 фотографија, утврђује се да је извршено фотографисање лица места од улице према гаражи у улици Булевар ослобођења бр. 110б у Београду, ближи изглед врата гараже, као и бочних улазних врата са оштећењем цилиндра браве, 3 даске поред канала, трагова крви пронађених и обележених на поду гараже, платнене торбице окачене на греду и садржај исте, ближи изглед леша затеченог на поду канала гараже и лице леша, као и након вађења из канала и ближи изглед места проналaska трагова у каналу, као и сам изглед унутрашњости гараже и исте након печаћења.

Из пријаве о нестанку број Д-6399/14 од 16.08.2014. године утврђује се да је у просторијама ПУ за град Београд, УКП/8 дана 16.08.2014. године у 23,00 часова приступио оптужени Јеремић Радомир и поднео пријаву о нестанку своје супруге [REDACTED] у којој је навео да је дана 15.08.2014. године у његовој пратњи отишла на масажу код робне куће на Душановцу према мосту и да је тамо остала, а он се вратио кући, где је чекао цело поподне, али она није дошла, звали су је на мобилни телефон, који је звонио, а она се није јављала и укључила се говорна пошта, па је након тога дао опис о томе шта је имала код себе тог дана, њен лични опис и опис одеће коју је носила на себи, а пријаву је лично потписао.

Из потврде о привремено одузетим предметима Дирекције полиције, ПУ за град Београд, Одељење за сузбијање крвних и сексуалних деликатих, Ку.бр.15387/14 од 20.08.2014. године утврђује се да је од опт. Јеремић Радомира дана 20.08.2014. године у 20,00 часова привремено одузето једно ПМВ марке „Опел Аскона” зелене металик боје, рег.ознака [REDACTED] бр.шијасије 8775280205, са припадајућим кључем, а из потврде о привремено одузетим предметима под истим бројем и датумом да је од опт. Јеремић Радомира дана 20.08.2014. године у 23,30 часова привремено одузет један мобилни телефон црне боје, марке „Самсунг”, модел [REDACTED], ИМЕИ броја [REDACTED]

Из извештаја о форензичком прегледу лица места ПУ Ниш, ОКП, Одсек за оперативну криминалистичку технику КТ.бр.301-1326/2014 од 20.08.2014. године утврђује се да је извршено фотодокументовање возила „Опел Аскона”, рег. ознака БГ-098-АЋ, власништво опт.Јеремић Радомира, у Нишкој Бањи, месту Просек, у дворишту [REDACTED] те да су том приликом пронађени трагови и предмети на лицу места и то: траг налик на крв на левом задњем углу возила непосредно иза задњег левог точка са спољашње стране, као и да је узето 7 брисева евентуалног биолошког материјала са разних делова унутар возила, а са руку оптуженог поднокатни садржај.

Из потврде о привремено одузетим предметима ПУ за град Београд, УКП Треће

временском размаку, а да обдукцијом није установљена ни једна повреда за коју би се закључило да је настала након њене смрти, као и да су све повреде представљале у време наношења и скупа процењено, тешку и по живот опасну телесну повреду, која се и завршила смртним исходом, а да се на основу обдукционог налаза закључује да је њена смрт насиљна и да је наступила услед садејства три конкурентна узрока смрти: услед оштећења по живот важних межданих центара, поремећајем дисања услед стезања врата шаком или шакама и удисања велике количине крви из раскиданих крвних судова око преломљених носних костију, те да је смрт покојне [извештај] у директној узрочно-последичној вези са повредама критичном приликом. У погледу задобијених повреда, вештак је закључио да је покојна највероватније прво задобила повреду носа и усана ударцем/ударцима (при чему је могуће и само једним ударцем због међусобне близине повреда на носу и уснама) тутином механичког оруђа, у конкретном случају највероватније ударцем стиснутом песницом и то у делу гараже испред улазних врата у њу, на који начин су настали трагови крви у виду падајућих капи на поду гараже испред улазних врата, који су обележени као трагови 4 и 5 на скици, а из којих повреда је могао настати и траг крви у виду падајуће капи на поду гараже поред њеног канала (траг број 3 на скици). На основу одлубљености ткива поглавине од костију лобање скоро у целини, праћено и крвном подливеношћу ткива поглавине, вештак је закључио да је покојна била вучена за косу, највероватније по поду гараже, у позицији када се већ ничице налазила на тлу, услед чега је настала замазаност њеног лица и тела са предње стране цркастим „масњикавим” садржајем, а у таквом положају (потрубушке), могла је доћи након задобијеног ударца или удараца у пределу носа и усана. Даље, вештак је закључио да је врло брзо након тога (због малог броја трагова крви у виду падајућих капи на под гараже), покојна пала или гурнута у канал гараже на дубину од 1,4м, којом приликом је дно канала прво дотакла делимично левим стопалом (од чега су на његовој спољашњој страни и на спољашњој страни левног скочног зглоба настали крвни подливи), а затим је целом тежином тела пала на дно канала својом левом страном, на који начин су настали одлубљивање коже од мишића на спољашњој страни њене леве потколенице, крвни подливи у левом лопатичном и подлопатичном пределу и на њеним лактовима и спољашњој страни леве подлактице одмах испод лакта – на истуреним деловима руку. Све остale повреде – на глави, врату, трбуху и горњим удовима, покојна је задобила у каналу гараже, док је седећи била главом и леђима ослоњена о леви зид канала (гледано из правца канала према вратима гараже), на месту где су пронађени бројни трагови крви у виду веће мрље, прскања и сливања пут надоле, при чему се повредиоц налазио испред и изнад ње, задавајући јој даље повреде, па је на том месту од задобијених повреда и преминула, а тек извесно време након њене смрти, а самим тим и престанка циркулације и активног крварења из задобијених повреда из којих је до тада крварила, она је превучена на место где је пронађено њено тело, због чега испод и око њене главе нису пронађени никакви трагови крви. У погледу две режњасте раздерине коже на врху главе, једна поред друге на 3цм растојања, вештак је највећи да су нанете са по једним ударцем тутином механичког оруђа чврсте конзистенције, један за другим у кратком временском размаку, највероватније неким дрвеним или металним предметом и највероватније истим предметом који је имао кобасичasti облик, којим је нанет и кобасичasti крвни подлив на левој бочној страни трбуха промера 12x2цм, а да је из ових раздерина на глави она обимно крварила, због чега су настали бројни трагови крви у виду веће мрље, прскања и сливања пут надоле и то након што је релативно дуже времена провела седећи на поду канала, главом и леђима ослоњена о његов зид. У погледу крвних подлива на капцима оба ока, дифузних крвних подлива на целој десној страни лица и у левом темено-слепоочном пределу, вештак се изјаснио да су настали вишекратним ударцима тутином механичког оруђа не тако чврсте конзистенције, највероватније ударцима стиснутом песницом, при

одељење КУ.бр.15387/14 од 20.08.2014. године утврђује се да је одузет један ДВР снимач за видео надзор, марке „DAHUA”, серијског броја TZA2JL36600125, од лица [REDACTED] а из извештаја о претресу УКП, Службе за специјалне истражне методе, Одељења за електронски надзор, Одсека за примену оперативно техничких средстава физичког надзора од 22.08.2014. године да је извршен претрес одузетог ДВР уређаја и да је приликом претреса констатовано да постоје видеозаписи са сигурносних камера за тражени датум и време и да је за исте урађено изузимање са носача снимака видео надзора, што је учињено у присуству два сведока и о чему је сачињен записник о претресању опреме на којој се чувају електронски записи 03/4-8 бр. 1346/14 од 22.08.2014. године и у прилогу достављен један диск са видео записом са сигурносних камера.

Из записника о претресању стана и других просторија ПУ за град Београд, УКП Треће одељење бр. Кп.п.ов.851/14 од 21.08.2014. године утврђује се да је наведеног дана извршено претресање стана опт. Јеремић Радомира у улици Булевар ослобођења бр. 110б и да су том приликом нађени и изузети од стране полицијских службеника: 1 мајица, 1 панталоне и 1 дуксерица, а из потврде о привремено одузетим предметима ПУ за град Београд, Одељење за сузбијање крвних и сексуалних деликата Ку.бр.15387/14 од 26.08.2014. године да су од [REDACTED] привремено одузети: 1 мобилни телефон марке „Самсунг” модел [REDACTED], без припадајуће картице, 1 футрола црне боје за наведени телефон, 1 привезак плаве боје са натписом „АМС осигурање” и 1 нож сиве боје са металном дршком и сечивом дужине око 7цм.

Из обдукционог записника ИСМ „Милован Миловановић” из Београда С.бр.791/2014 од 20.08.2014. године утврђује се да је извршена обдукција покојне [REDACTED] и да је изведен закључак да је смрт насиљна и да је наступила услед оштећења по живот важних мозганих центара потпомогнута поремећајем дисања услед притиска на врат и удисања крви из раскиданих крвних судова око прелома носних костију, а да су оштећења за живот важних мозганих центара, преломи костију, као и друге споља и унутар описане повреде код покојне, последица дејстава тупине замахнутог механичког оруђа, па су у прилог записника о обдукцији приложене 32 фотографије са обдукције.

Из обавештења Управника Окружног затвора у Београду упућеног Вишем јавном тужилаштву у Београду бр. 713-1.4656/14-04 од 18.09.2014. године, утврђује се да је оптужени прогледан приликом пријема у Окружни затвор дана 21.08.2014. године, којом приликом је констатовано да нема повреда, отока, деформитета на екстремитетима и да је објективно налаз на обе руке уредан, а да је навео приликом прогледа да је пре халишења у Нишу снимао руку и да не зна где му је документација, па су у прилогу достављени налаз лекара специјалисте интерне медицине и психијатра.

У списима предмета достављена је и криминалистичко-техничка документација ПУ у Нишу Кт.бр.1326/2014 од 20.08.2014. године са укупно 26 фотографија сачињених приликом проналaska и лишења слободе оптуженог у селу Просек код Нишке Бање.

На основу свих трагова пронађених на лицу места, обдукционог записника и других доказа у списима предмета, обављено је судско-медицинско вештачење од стране вештака др Бранимира Александрића, у чијем се налазу и мишљењу бр. 99/14 од 13.10.2014. године наводи у вези повреда пок. [REDACTED], да је иста све установљене повреде задобила за живота, једну за другом, у релативно кратком

чему се због дифузности кривних подлива број удараца не може прецизирати. За сваки од удараца по глави и лицу, вештак се изјаснио да је могао да доведе до настанка нагњечине можданог ткива и површинастог крварења између мозданица, што је био један од три наведена конкурентна узрока смрти, с тим што након задобијања тих повреда покојна није могла одмах да изгуби свест. Навео је и да су сви крвни подливи у поткојном меком ткиву врата настали јаким стезањем врата шаком или шакама од стране другог лица, могуће истовремено са задавањем неких од наведених удараца у пределу главе или лица, а то стезање врата је такође било један од три наведена конкурентна узрока смрти, с тим што је смрт непосредно наступила у току тог стезања врата. За остале бројне повреде по рукама (осим повреда на лактовима), навео је да их је покојна задобила као тзв. одбрамбене повреде, при покушају да се свесним подметањем руку одбрани од уоченог напада - удараца, при чему је, док се свесно бранила, док је главом и леђима била ослоњена на леви зид канала, крвавим рукама (услед задобијених раздерина на прстима) могла да остави трагове у виду обриса прстију изнад описаних већих трагова крви на зиду канала (број 8 у скици). За све наведене повреде вештак се изјаснио да их је покојна задобила у релативно дужем временском периоду који се не може прецизирати, а који је процењен на најмање око 10-так минута, па с обзиром на то и на бројне одбрамбене повреде по рукама које је задобила док се свесно бранила од уоченог напада који је непрестано трајао, као и с обзиром на то да је већ раније задобила неке повреде (поносу и устима услед удараца/удараца испред врата гараже и повреде од пада у канал), из чега се закључује да је покојна након сваког следећег задобијеног удараца у каналу гараже трпела све већи и већи бол, до бола максималног интензитета, а заједно са повећањем осећаја бола, трпела је све већи и већи страх, до страха максималног интензитета због осећаја велике угрожености за сопствени живот.

Вештак се у налазу и мишљењу изјаснио и о повредама које је критичном приликом задобио оптужени Јеремић Радомир, а на основу констатације на записнику о његовом саслушању дана 21.08.2014. године и приликом пријема у Окружни затвор у Београду, па је дао мишљење да је оптужени критичном приликом задобио крвни подлив праћен отоком на десној надланици, која повреда је представљала лаку телесну повреду и у конкретном случају је могла настати ударањем десном песницом о тврду подлогу не изразито чврсте конзистенције, односно ударањем у делове главе пок. [redacted]

На главном претресу дана 06.05.2015. године, након изношења одбране оптуженог, вештак др Бранимир Александрић остао је при писменом налазу и мишљењу, а појаснио је да је закључио да је покојна [redacted] била вучена за косу, јер је ткиво поглавине било потпуно одлубљено од костију крова лобање, што је било праћено и крвном подливеношћу ткива поглавине, а то говори о томе да се то десило за живота. Када се изјаснио да је све остале повреде на глави, врату, трбуху и горњим удовима покојна задобила у каналу гараже, док је седећи била главом и леђима ослоњена о леви зид канала, а да се притом повредилац налазио испред и изнад ње, задајући јој и даље повреде, појаснио је да је до таквог закључка дошао на основу анализе свих повреда констатованих код оштећене, као и на основу анализе свих трагова, посебно трагова крви на левом бочном зиду канала гараже (број 8 у скици). Навео је да повреде које би довеле до оваквих трагова крви на левом бочном зиду канала су се налазиле само на предњој страни лица, а не на потиљку, из чега је извукao закључак да оштећена није главом удараја у зид канала, јер на потиљку нема никаквих рана из којих би цурила крв, већ су трагови крви настали услед рана на лицу, а карактеристике повреда на лицу говоре да нису настале ударом лицем у неку широку површину, већ да се ради о више повреда које су настале ударцима тупином механичког оруђа, не широке, већ мале површине, као што

је стиснута песница, из чега произилази да је највећи део повреда покојна задобила у каналу, пошто је леђима и делом боком била ослоњена о леви зид канала (гледајући из канала ка улазним вратима у гаражу), на шта указују бројни трагови крви на том зиду канала у виду веће замазаности – локве и сливања крви из те замазаности пут на доле, где се налазе трагови крви у виду обриса крвавим прстима. У том положају је дошло до смрти и тек након смрти, када је престала потпуно циркулација, покојна је повучена од стране друге особе и постављена на леђа на поду канала, а да је то било после смрти, када је циркулација престала, указује одсуство било каквих трагова крви на поду канала око њене главе. Поновио је да је први ударац у пределу лица највероватније био онај који је довео до прелома носних костију и повреде усана и то у простору између улазних врата у гаражу и канала када су настали трагови крви у виду падајућих капи (4 и 5 у скици лица места). Притом, вештак није искључио могућност да је на том месту задобила још неку повреду по лицу. Такође, навео је да је покојна имала несумњиве показатеље да је дошло и до стезања врата шаком или шакама, које стезање је било један од три конкурентна узрока смрти. Поновио је и то да је највећи број повреда покојна задобила у каналу, поред његовог левог зида, а да је већи део повреда задобила на поду гараже између улазних врата и канала, односно да је то ударање дуже трајало на том месту, тада би ту било много више трагова крви од пронађених на лицу места. Вештак је и у усменом излагању искључио могућност да су трагови крви на зиду канала могли настати услед удара лицем о зид канала приликом пада покојне у канал, посматрајући повреде на лицу и повреде за које је описао да су настале услед пада у канал - на левој нози и на леђима. Иначе, на основу повреда и покојне и оптуженог несумњиво произилази да је само покојна имала отворене повреде – ране из којих је могла да крвари, док је оптужени имао тупу повреду на надланици из које није могао да крвари, због чега сви трагови крви у конкретном случају искључиво припадају покојној. За трагове означене бројевима: 9, 10 и 11 у скици лица места, навео је да представљају трагове крви у виду контактног трага од прста или у виду брисотине, а ти трагови се налазе око мердевина којима се силази у канал и излази из канала, које су на супротном крају од главе покојне, па су ови трагови крви у виду контактних трагова од крвавих прстију и обриса могли да настану само од повредиоца који је те трагове оставио након што су му руке биле окрвављене због наношења повреда покојној.

Током поступка обављено је и ДНК вештачење преко Безбедностно информативне агенције, на основу достављеног ДНК материјала и то: крви – 10 комада, који су обележени као: крв 3 – траг бр. 1, крв 5 – траг бр.2, крв 8/1 и крв 8/2 – траг бр.3, крв 9 – траг бр.4, крв 10 – траг бр.5, локва крв 7 – траг бр.6, крв 4 – траг бр.7, крв 11 – траг бр.8 и неспорна крв – траг бр. 9, два бриса са поднокатног садржаја леве и десне руке пок. [REDACTED] означена као траг бр. 10, брис налик на крв 1326/14 обележен као траг бр. 11, седам брисева од којих три са волана, мењача и браве возачевих врата, означенчи као траг бр. 12, два са браве задњих десних и браве задње леве, означенчи као траг бр.13 и два бриса од којих један са браве сувозачевих врата означен као траг бр. 14 и један са гепека означен као траг бр. 15, поднокатни садржај осумњиченог са написом лева и десна у коме је затечено труње црне боје, обележено као траг бр. 16, букални брисеви [REDACTED] и [REDACTED] означен као траг бр. 17, [REDACTED] означен као траг бр. 18 и [REDACTED] означен као траг бр. 19, букални брис опт. Јеремић Радомира означен као траг бр. 20, па је анализом достављених трагова дато мишљење из кога произилази да је из трага означеног бројем 7 добијен парцијални ДНК профил који представља мешавину биолошких трагова, да из трагова означеных бројем 10, 11 и 12 није добијен ДНК профил, да је из трага означеног бројем 16 добијен ДНК профил у коме се истиче ДНК профил НН особе мушких пола, да је из референтног узорка покојне (траг

бр. 9) добијен ДНК профил који се садржи на 6 од 10 успешно амплификованих локуса парцијалног ДНК профила добијеног из трага бр. 7 комплетно, док се на преостала 4 локуса садржи са по једним алелом, а да се истовремено не садржи у ДНК профилу добијеном из трага бр. 16. Такође, наведено је да су из референтних узорака [REDACTED] (траг бр.17), [REDACTED] (траг бр. 18) и [REDACTED] (траг бр. 19) добијени ДНК профили, као и из референтног узорка опт. Јеремић Радомира (траг бр.20), који се садржи на 5 од 10 успешно амплификованих локуса парцијалног ДНК профила добијеног из трага бр. 7 комплетно, док се на 3 локуса садржи са по једним алелом, а да се садржи и на свих 16 локуса ДНК профила добијеног из трага бр. 16.

Током поступка обављено је и психијатријско вештачење оптуженог од стране психијатара др Бранка Мандића и др Милене Станковић дана 08.09.2014. године, из кога се утврђује да је оптужени особа са емоционално нестабилном структуром личности, чије су интелектуалне способности у границама солидног просека, да се оптужени у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет налазио у стању повишене емоционалне напетости, са психолошким садржајем афекта беса средњег интезитета, а да су његове способности схваташа значаја дела и могућности управљања поступцима биле смањене до степена битног, али не и битно, па с обзиром да код њега нису регистровали постојање душевне болести, душевне заосталости, привремене душевне поремећености, друге теже душевне поремећености, нити пак алкохолне зависности, закључили су да мера безбедности медицинског карактера није индикована, па је суду нису предложили.

Након што је оптужени на главном претресу изнео своју одбрану у присуству вештака др Бранка Мандића, по налогу суда вештаци су сачинили допунски налаз и мишљење од 08.05.2015. године у коме су навели да је оптужени особа са емоционално нестабилном структуром личности, чије су интелектуалне способности у границама солидног просека, да се оптужени у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет налазио у стању повишене емоционалне напетости, са психолошким садржајем афекта беса средњег интезитета, а да су његове способности схваташа значаја дела и могућности управљања поступцима биле смањене до степена битног, али не и битно, па с обзиром да код њега нису регистровали постојање душевне болести, душевне заосталости, привремене душевне поремећености, друге теже душевне поремећености, нити пак алкохолне зависности, поново су закључили да мера безбедности медицинског карактера није индикована и нису је суду предложили, а у погледу несећања о коме се оптужени изјашњавао приликом изношења одбране, навели су да се са психијатријском становиштвом исто може објаснити несвесним механизмом одбране – потискивањем, када особа непријатне и угрожавајуће садржаје потискује у несвесни део личности и на тај начин штити властито психичко функционисање.

На главном претресу дана 10.09.2015.године вештак др Бранко Мандић остао је у свему при основном и допунском налазу и мишљењу која је дао заједно са др Миленом Станковић, а навео је и да приликом вештачења није имао увид у медицинску документацију која се односи на лечење оптуженог од телесних болести, али иначе та документација не би била од утицаја на процену стања његовог душевног здравља, као и да су као комисија нашли да се ради о афекту беса средњег интензитета и тако написали, а да је било неког другог беса или стања, такође би га описали и навели у свом налазу и мишљењу. Појаснио је да су у допунском налазу навели да се несећање оптуженог везано за одређене сегменте критичног догађаја може објаснити механизмом потискивања, који представља механизам којим се одређени неугодни и угрожавајући садржаји потискују у несвесни део личности и на тај начин особа штити своје психичко функционисање, при

чemu нема правила који сегменти ће се потискивати.

На главном претресу дана 10.03.2016. године исти вештак навео је да је урачуњливост оптуженог у време извршења кривичног дела била смањена до степена битног, али не и битно, због афекта беса средњег интензитета, а да процена урачуњливости подразумева и стање његове свести у време извршења кривичног дела, па из тога произилази да је он могао да запази у каквом стању се покојна налазила за време критичног догађаја, односно да, уколико је покојна трпела болове и осећала страх, како је то навео вештак судске медицине, оптужени је то могао да опази и препозна за време критичног догађаја. Такође је навео да је афективно стање настало током вербалног конфликта са покојном, а да не спада у домен његове струке да ли се ради о нападу или тешком вређању, већ да то цени суд приликом одлучивања. Појаснио је да је емоционална напетост започела вербалним конфликтом са покојном, да је кулминирала у време извршења кривичног дела, када је имала афекат беса средњег интензитета, да би по пражњењу афекта он потпуно нестао, односно изгубио интензитет, с тим што је тај бес средњег интензитета трајао онолико колико је трајало време наношења повреда, при чему се то односи само на критични догађај, а предделиктни период је допринео таквом развоју ситуације, односно понашању оптуженог.

Из извода из КЕ за опт. [REDACTED] утврђује се да је исти више пута осуђиван, и то: пресудом Општинског суда у Београду К.бр.980/71 од 04.11.1971. године због кривичног дела из члана 306. став 3. у вези става 1. КЗ СФРЈ, на казну затвора у трајању од 4 месеца, пресудом Окружног суда у Београду К.бр.866/73 од 28.11.1973. године због кривичног дела из члана 258. став 1. и став 2. КЗ СФРЈ, и кривичног дела из члана 306. став 1. КЗ СФРЈ, на казну строгог затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, пресудом Окружног суда у Београду К.бр.132/85 од 15.10.1985. године због кривичног дела из члана 171. став 2. КЗ РС на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, пресудом Окружног суда у Београду К.бр.601/86 од 27.05.1987. године због кривичног дела из члана 172. став 1. КЗ РС, кривичног дела из члана 171. став 2. КЗ РС и кривичног дела из члана 233. став 3. у вези става 1. КЗ РС на јединствену казну затвора у трајању од 10 година преиначене од стране Врховног суда на казну затвора у трајању од 9 година, пресудом Петог општинског суда у Београду К.бр.456/94 од 21.11.1995. године због кривичног дела из члана 166. став 1. КЗ РС на казну затвора у трајању од 5 месеци, пресудом Окружног суда у Нишу Кж.бр.519/60 од 06.07.1960. године због кривичног дела из члана 249. став 1. КЗ СФРЈ којом му је изречена казна затвора у трајању од 2 месеца условно на 1 годину, пресудом Трећег општинског суда у Београду К.бр.105/2000 од 25.02.2000. године због кривичног дела из члана 233. став 3. у вези става 1 КЗ РС на казну затвора у трајању од 11 месеци, пресудом Трећег општинског суда у Београду К.бр.589/2000 од 15.08.2000. године због кривичног дела из члана 171. став 1. КЗ РС на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 3 месеца, пресудом Петог општинског суда у Београду К.бр.28/2002 од 24.05.2002. године због кривичног дела из члана 171. став 1. КЗ РС на казну затвора у трајању од 1 године, пресудом Општинског суда у Петровцу на Млави К.бр.194/05 од 08.02.2006. године због кривичног дела из члана 171. став 1. КЗ РС на казну затвора у трајању од 2 године, пресудом Трећег општинског суда у Београду К.бр.1496/03-05 од 31.10.2006. године због кривичног дела из члана 233. став 3. у вези става 1. КЗ РС на казну затвора у трајању од 8 месеци и пресудом Општинског суда у Пожаревцу Кж.бр.487/07 од 06.11.2007. године због кривичног дела из члана 208. став 1. у вези члана 61. КЗ на казну затвора у трајању од 8 месеци.

Имајући у виду изведене доказе, суд је прихватио одбрану оптуженог у делу у

кому се изјашњавао да су између њега и његове покојне супруге, у дужем временском периоду пре критичног догађаја, брачни односи били трајно поремећени, јер је то поткрепљено исказима свих саслушаних сведока, који су се такође изјашњавали да су се оптужени и покојна често свађали, да су чак и подносили тужбу за развод брака коју су повукли, о чему су се изјашњавали на сличан начин и син и ћерка покојне, саслушани у својству оштећених, унук покојне, али и рођени брат оптуженог и његов кућни пријатељ [REDACTED] па је суд исказе свих ових сведока прихватио јер је њима поткрепљена одбрана оптуженог у том делу.

Такође, суд је прихватио одбрану оптуженог да до критичног догађаја није био физички насиљан према покојној, јер су се о томе изјашњавали првенствено њен син и унук [REDACTED] и [REDACTED], који су се изјашњавали и о томе да јој је оптужени приликом свађа претио да ће је убити и да су га у два наврата затекли како је кренуо ка њој, а затим и ћерка [REDACTED] која није имала ближе контакте са оптуженим али се изјашњавала да јој се мајка није жалила да је оптужени тукао.

Суд је прихватио одбрану оптуженог и у делу у коме је описао како је дошло до критичног догађаја, да је сачекао покојну испред салона у коме је била на масажи, да су отишли на пијацу и да је успут дошло до расправе, као и када су стигли кући и ушли у гаражу, те да га је покојна вређала, а затим да је он њу ударио песницом у лице и да је од тог ударца она пала, јер је то у складу са изведеним доказима, пре свега са траговима пронађеним на лицу места на поду гараже у виду трагова и капљица крви, као и са судско – медицинским вештачењем вештака др Бранимира Александрића који се изјасио да је прве повреде покојна задобила у гаражи, поред улазних врата, а да их је највероватније задобила ударцем песницом у пределу лица, с обзиром на повреде које је покојна имала у пределу лица, а што је у складу и са налазом и мишљењем вештака прихијатара и др Бранка Мандића и др Милене Станковић, да се оптужени налазио у стању повишене емоционалне напетости, са психолошким садржајем афекта беса средњег интезитета, у који је дошао услед вербалног конфликта са покојном и оним што је претходило критичном догађају. Истовремено, суд није прихватио одбрану оптуженог да га је покојна у ауту ошамарила, а у гаражи пљунула, јер се оптужени о томе није изјашњавао приликом првог саслушања код тужиоца, већ тек касније на главном претресу наводећи да се тога није сетио на саслушању код тужиоца. Ово из разлога што је неспорно утврђено да је између њих дошло до вербалног сукоба на путу према кући, као што је уобичајено и долазило до сукоба и свађе, о чему су се сви сведоци изјашњавали, те да се десило нешто мимо уобичајеног као што је шамарање и пљување, нелогично је да се оптужени тога не би сетио да изнесе у својој одбрани, имајући у виду да је дао исцрпну одбрану приликом првог саслушања, па је суд закључио да је одбрану у овом делу изменио на главном претресу, у циљу умањења сопствене кривичне одговорности, односно у циљу евентуално нове процене урачунљивости, јер је овакву одбрану дао у присуству вештак др Бранка Мандића.

Суд је прихватио и одбрану оптуженог да је покојну стезао за врат и давио, али не да је то чинио на поду гараже како је навео у својој одбрани, већ у каналу гараже, како је то утврђено током поступка судско – медицинским вештачењем.

У вези с тим, суд није прихватио одбрану оптуженог у делу у коме је децидно тврдио да он у канал гараже није силазио и да покојној у каналу није наносио повреде, већ да ју је само након што је уочио да не даје знаке живота, довукао до канала и у исти гурнуо, а да је повреде на глави задобила приликом пада у канал, јер је оваква његова

одбрана у супротности са налазом вештака др Бранимира Александрића који је у свом писменом налазу и мишљењу, а затим и на главном претресу навео да је покојна највећи део повреда задобила управо у каналу гараже, описао где их је задобила и на који начин, што је поткрепљено пронађеним траговима крви и брисотинама крви, као и повредама које је покојна задобила, а за које повреде се за сваку појединачно изјашњавао где су задобијене, како, на који начин и којим механизмом, а такође и у погледу три конкурентна узрока смрти, што је у складу и са записником о обдукцији. У погледу наведеног, вештак је описао и да је тело покојне померено у каналу након наступања смрти, дао разлоге о томе објашњавајући трагове крви на зиду канала гараже и због чега није било трагова крви у каналу на месту где је покојна пронађена, јер је пре тога смрт наступила, а такође и описао трагове крви поред мердевина уз помоћ којих се оптужени попео и изашао из канала, наводећи да их је оставио оптужени а да се ради о крви покојне, па је суд судско-медицински налаз вештака у потпуности прихватио јер је исти дат у складу са правилима струке и у складу са свим пронађеним доказима на лицу места.

У погледу одбране оптуженог да није силазио у канал, што је оптужени децидно тврдио иако није спорио и признао је да је лишио живота своју покојну супругу, при чему је наводио и да се само сећа када јој је задао први ударац, да је давио за врат и да јој је задавао још удараца у лице, а да након тога не може да се сети детаља - као да му је мрак пао на очи, и да је престао одједном - као да га је неко подигао са ње, суд је прихватио налаз вештака др Бранка Мандића и др Милене Станковић, да се ово несебиће оптуженог може објаснити потискивањем као механизмом одбране, када особа одређене неугодне и угрожавајуће садржаје потискује у несвесни део личности и на тај начин штити своје психичко функционисање, или да је евентуално такву одбрану дао у циљу умањења сопствене кривичне одговорности.

Због свега наведеног, суд је, савесном оценом сваког од изведенih доказа, појединачно и у вези са осталим доказима, на основу утврђених чињеница, у чију извесност је уверен, несумњиво утврдио да је опт. Јеремић Радомир извршио кривично дело тешко убиство из чл. 114. став 1. тачка 1. КЗ, јер су се у његовим радњама стекла сва битна обележја овог кривичног дела, налазећи да се ради о кривичном делу тешког убиства извршеног на свиреп начин, имајући у виду начин извршења кривичног дела, тј. да је оптужени у временском интервалу који није био краћи од 10 минута, најпре на поду гараже, затим након што је вучењем за косу убачена у канал гараже, и у каналу гараже где је задобила највећи број удараца, при чему није имала прилику да побегне или да пружи неки озбиљнији отпор, тако што је оптужени покојној наносио повреде рукама и палицом кобасичастог облика, када је покојна трпела све већи и већи бол, до бола максималног интезитета, а самим тим са повећањем осећаја бола и све већи и већи страх, до страха максималног интезитета због осећаја велике угрожености за сопствени живот, при чему је услед задобијених удараца до смрти дошло услед чак три конкурентна узрока смрти и то: услед оштећења по живот важних мозданих центара, услед поремећаја дисања стезањем врата шаком или ћакама и услед удисања велике количине крви из раскиданих крвних судова око преломљених носних костију. Све ово указује на свирепост и наношење непотребних патњи покојној, а што је обухваћено свешћу оптуженог, о чему се изјашњавао вештак др Бранко Мандић на главном претресу дана 10.03.2016. године, када је навео да је у стању свести у коме се оптужени налазио у време извршења кривичног дела, могао да запази у каквом стању се покојна налазила за време критичног догађаја, односно да је трпела болове и осећала страх, како се о томе изјасио вештак судске медицине др Бранимир Александрић.

Суд истовремено није прихватио тезе одбране да се ради о обичном убиству учињеним са евентуалним умишљајем, о убиству на мах или тешкој телесној повреди са смртним исходом, јер из изведеног доказа суд није нашао да је оптужени доведен у стање јаке раздражености, нападом, злостављањем или тешким вређањем од стране покојне, што би била квалификација за убиство на мах, већ да је само био у стању афекта беса средњег интезитета, те да се не ради о јакој раздражености, нити има елемената који указују да је дошло до тешког вређања оптуженог од стране покојне, имајући у виду да се радило о свађи у којој му је покојна пребацивала да има друге жене и да је никакав човек и мушакарац, а што је по наводима оптуженог, чинила и у ранијим свађама, при чему његова урачунљивост није компромитована јер су му услед афекта беса средњег интезитета и повишеног емоционалног узбуђења, према налазу вештака, способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима, биле смањене до степена битног, али не и битно.

Такође, нема елемената да се ради о обичном убиству учињеном са евентуалним умишљајем, нити да се ради о тешкој телесној повреди са смртном последицом, јер је током поступка несумњиво утврђено да је оптужени у погледу виности поступао са директним умишљајем и да је на свиреп начин лишио живота своју покојну супругу ██████████, јер је знао и био свестан да је лишава живота на свиреп начин, јер је био свестан да трпи све већи и већи бол и све већи и већи страх због угрожености за сопствени живот, па је то и хтео.

Приликом одлучивања о врсти и тежини кривичне санкције суд је имао у виду све околности предвиђене чланом 54. КЗ на страни оптуженог, па је од олакшавајућих околности на страни оптуженог нашао да се ради о особи старије животне доби од 76 година, његово погордано здравствено стање, коректно држање пред судом и делимично признавање извршења кривичног дела, тј. да је лишио живота покојну, да је отац двоје пунолетне деце, дугогодишње поремећене брачне односе са покојном, а од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност, мада није осуђиван за кривична дела са елементима насиља, као и његово понашање након извршења кривичног дела, па га је за извршено кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година, у коју му је применом члана 63. КЗ урачунао време проведено у притвору од 20.08.2014. године до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди, очекујући да ће се овако изреченом казном према оптуженом остварити општа сврха кажњавања предвиђена чланом 4. и 42. КЗ и утицати на истог да будуће не врши оваква и слична кривична дела, истовремено налазећи да је казна предложена од стране заменика ВЈТ у Београду у завршној речи, престрога.

Одлучујући о трошковима кривичног поступка, суд је оптуженог обавезао да на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, имајући у виду сложеност и трајање кривичног поступка и његове имовне прилике, а да на име трошкова кривичног поступка ВЈТ у Београду плати износ од 486.257,24 динара, које је тужилаштво имало у поступку истраге, а према евиденцији о исплаћеним трошковима на име ДНК вештачења, као и вештака др Бранимира Александрића, др Бранка Мандића и др Милене Станковић, а такође и за браниоца по службеној дужности, а истовремено да плати и Вишем суду у Београду укупан износ од 371.095,17 динара, које је суд имао за довођење оптуженог из притвора, за исплату бранилаца по службеној дужности и обављена вештачења током поступка, све према евиденцији у списима предмета и све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Поред тога, суд је оптуженог обавезао и да на име нужних издатака оштећеном [REDACTED] плати износ од 75.000,00 динара, које је имао за ангажовање пуномоћника током поступка и то за приступ пуномоћника на 2 одржана главна претреса по 30.000,00 динара и приступ на једно одложено објављивање пресуде у износу од 15.000,00 динара, рачунајући по АТ, према висини запрећене казне, са умањењем од 50% за заступање оштећеног, такође у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

У смислу члана 258. став 4. ЗКП, суд је оштећене [REDACTED] и [REDACTED] ради остваривања имовинско правног захтева, упутио на парницу.

Записничар
Мујесира Зећировић

Председник већа – судија
Марина Аћеликовић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Београду, у року од 15 дана од дана пријема, преко овог суда.